

รู้จักอาเซียน

และประเทศทั่วโลก

อาณาเขต / เมืองหลวง / ประชากร / ภาษา / สหภาพเงิน / สถานที่สำคัญ / สกุลเงิน / สินค้าส่งออก

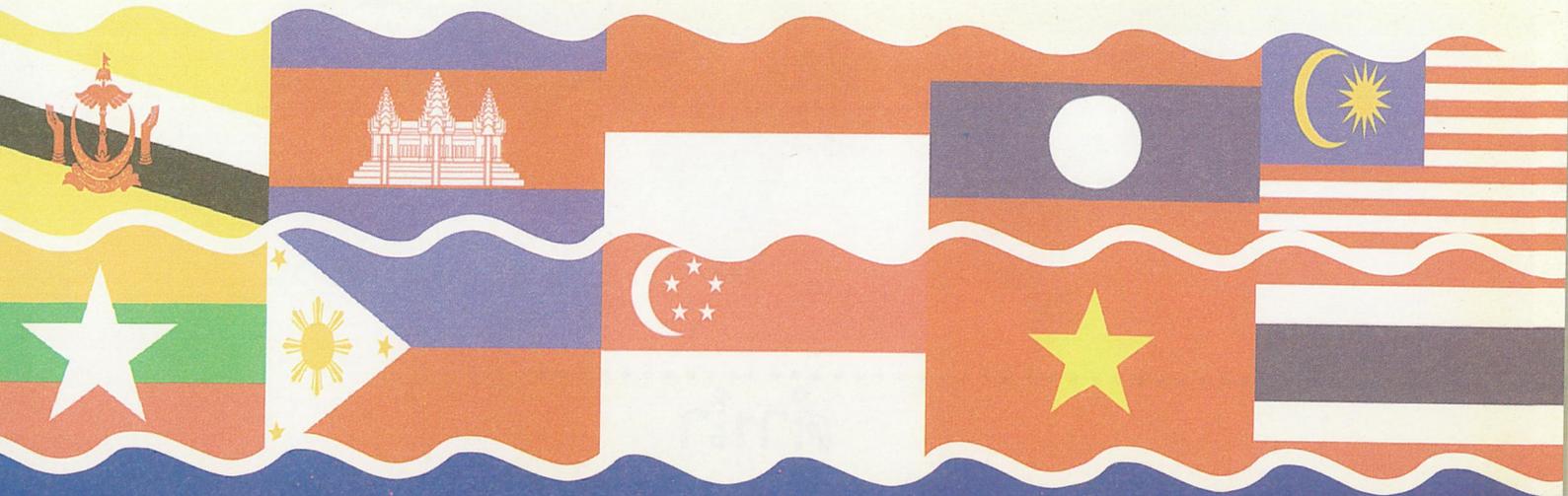

ฉบับปรับปรุงใหม่ Update

พิมพ์ครั้งที่ 2

ดวงกมลพิมพ์ลิขซิ่ง
นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

รู้จักอาเซียน และประเทศทั่วโลก

อาณาเขต / เมืองหลวง / ประชากร / ภาษา / สยามบิน / สถานที่สำคัญ / สกุลเงิน / สินค้าส่งออก

ดวงกมลพับลิชซิ่ง
นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

คำนำ

หนังสือรู้จักอาเซียนและประเทศทั่วโลก เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่ทำให้ความรู้รอบตัวกับนักเรียนนักศึกษา และเป็นข้อมูลพื้นฐานให้เรารู้จักประเทศต่างๆ ของโลก เสริมสร้างความรู้ ให้เราเป็นคนทันสมัย รู้จักประเทศเพื่อนบ้าน ตามยุคเทคโนโลยีและการสื่อสารที่รวดเร็ว เป็นหนังสืออ้างอิงหรือหนังสืออ่านเสริมวิชาการท่องเที่ยว และวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ขั้นพื้นฐาน และท่านที่สนใจที่จะไปเที่ยวประเทศต่างๆ ในโลกแห่งความสดใสและน่าอยู่

สำนักพิมพ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้ เหมาะสำหรับทุกท่านที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเป็นประโยชน์กับท่านที่กำลังศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของประเทศต่างๆ

ขอแสดงความนับถือ

สำนักพิมพ์ดวงกมลพับลิชชิง

สารบัญ

กลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN)	4
ทวีปเอเชีย (ASIA)	37
ทวีปแอฟริกา (AFRICA)	61
ทวีปแอนตาร์กติกา (ANTARCTICA)	89
ทวีปออสเตรเลีย (AUSTRALIA)	91
ทวีปยุโรป (EUROPE)	99
ทวีปอเมริกาเหนือ (NORTH AMERICA)	123
ทวีปอเมริกาใต้ (SOUTH AMERICA)	135

ASEAN กลุ่มประเทศอาเซียน

กลุ่มประเทศอาเซียน

กลุ่มประเทศอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งตะวันออกเฉียงใต้ มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Association of South-East Asian Nations หรือมีตัวย่อว่า ASEAN.

คำขวัญของอาเซียน

“หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม”
“One Vision, One Identity, One Community”

สัญลักษณ์และความหมาย

สัญลักษณ์อาเซียน คือ ต้นข้าวสีเหลือง 10 ต้นมัดรวมกันไว้ หมายถึงประเทศสมาชิกรวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง

สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

และ สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

ประวัติความเป็นมาของอาเซียน

ผู้ก่อตั้ง

เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคมอาสา หรือ Association of South-East Asian โดยมุ่งประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่หลังจากดำเนินการมาได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลงเพราะความไม่แน่นอนทางการเมืองของประเทศในกลุ่ม คือ ประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย

ต่อมาเมื่อการฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างประเทศของประเทศในกลุ่มเริ่มดีขึ้น จึงได้มีการแสวงหาลู่ทางจัดตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นอีกครั้งหนึ่งโดยมี ฯพณฯ ท่านพันเอก(พิเศษ) ดร. ถนัด คอมันตร์ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในสมัยรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นผู้ประสานงานและได้จัดให้มีการลงนาม “ปฏิญญากรุงเทพฯ” ที่พระราชวังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ ได้ร่วมลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพฯ” จึงถือได้ว่าในวันที่ 8 สิงหาคม 2510 เป็นวันก่อตั้งของกลุ่มประเทศอาเซียนก็ว่าได้

ก่อนหน้านี้นักประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่มอาเซียนเกิดจากความต้องการความมั่นคงจากสภาพแวดล้อมภายนอกและขจัดภัยแห่งความกลัวต่อการแพร่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์ ความกลัวต่อการครอบงำของประเทศมหาอำนาจและความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งแตกต่างกับการจัดตั้งกลุ่มสหภาพยุโรป การจัดตั้งกลุ่มสหภาพยุโรปมีแนวคิดที่จะพยายามที่จะสร้างสันติภาพในทวีปยุโรป ไม่ให้ประเทศในยุโรปใช้ทรัพยากรในประเทศของตนทำสงครามระหว่างกัน แต่ของกลุ่มอาเซียนถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนความเป็นชาตินิยมและสร้างสภาพแวดล้อมที่มั่นคง แต่เมื่อมีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการวัตถุประสงค์เดิมก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานะทางการเมืองและสถานการณ์โลก จึงได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้นวัตถุประสงค์ที่ถูกระบุกำหนดขึ้นใหม่จึงประกอบด้วย

1. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
2. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค
3. เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจพัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
4. ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
5. ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษาด้าน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
6. เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม
7. เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก องค์การ ความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

หลักการและพื้นฐานของความร่วมมือของประเทศในกลุ่มอาเซียน

หลักการพื้นฐานที่ทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนจะต้องปฏิบัติ ได้แก่

- เคารพซึ่งกันและกันในเอกราช อธิปไตย ความเท่าเทียม บูรณาการแห่งดินแดนและเอกลักษณ์ประจำชาติของทุกชาติ
- สิทธิของทุกรัฐในการดำรงอยู่โดยปราศจากการแทรกแซง การโค่นล้มอธิปไตยหรือการบีบบังคับจากภายนอก
- ไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน
- ระงับความแตกต่างหรือข้อพิพาทโดยสันติวิธี
- ไม่ใช้การขู่บังคับ หรือการใช้กำลัง
- ร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศสมาชิก

และเนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมากไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง วัฒนธรรม ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนเชื้อชาติและศาสนา ทั้งหมดของความแตกต่างเราเรียกว่า “วิถีทางของอาเซียน” (ASEAN'S WAY) และทั้งหมดนี้จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้การรวมตัวตลอดจนการร่วมมือในหลายๆ ด้านเกิดการล่าช้า ซึ่งทำให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนขาดความน่าเชื่อถือในสายตาของประชาคมโลก อย่างไรก็ตามประเทศในกลุ่มอาเซียนก็ได้ใช้วิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยการยึดถือฉันทามติในกระบวนการตัดสินใจในการแก้ปัญหาของกลุ่มประเทศสมาชิกเป็นแนวทาง แต่บ่อยครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นก็ไม่สามารถหาฉันทามติได้จนในที่สุดก็หาข้อสรุปได้โดยการร่างสนธิสัญญาขึ้นมาฉบับหนึ่ง เรียกว่า “กฎบัตรอาเซียน”

กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ทำร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวของประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้

กฎบัตรอาเซียนเป็นกฎหมายสูงสุดของอาเซียน และมีผลบังคับใช้เมื่อกลางเดือนธันวาคม 2551 เป็นสนธิสัญญาไม่ตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Treaty of Amity and Cooperation in South east Asia หรือ TAC

“บรูไน”

ชื่อทางการ : เนการาบรูไนดารุสซาลาม

(Negara Brunei Darussalam แปลว่า ดินแดนแห่งความสุข)

ธงและความหมายของธง

สีเหลือง หมายถึง สุลต่าน

สีขาวและสีดำ หมายถึง รัฐมนตรีที่ถวายงานรับใช้สุลต่าน

ตรงกลางเป็นตราแผ่นดิน หมายถึง สันติภาพ ความเจริญรุ่งเรือง และสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม

ตราแผ่นดิน

ตราแผ่นดินของบรูไน (**بروناي الأسلحة من معطف**) ใช้เครื่องหมายอย่างเดียวกับที่ปรากฏในธงชาติบรูไน เริ่มใช้เมื่อ พ.ศ. 2475 ประกอบด้วยสัญลักษณ์ 5 อย่าง คือ ราชวัช (ธง) พระกลด (ร่ม) ปีกนก 4 ขน มือสองข้าง และซีกวงเดือนหรือพระจันทร์เสี้ยว ภายในวงเดือนซึ่งหงายขึ้นนั้น มีข้อความภาษาอาหรับจารึกไว้ ซึ่งแปลความได้ว่า “น้อมรับใช้ตามแนวทางของพระอัลเลาะห์เสมอ” (“Always in service with God’s guidance”) เบื้องล่างสุดมีแพรแถบจารึกชื่อประเทศไว้ว่า บรูไนดารุสซาลาม (**السلام دار بروناي**) แปลว่า นครแห่งสันติ

สัญลักษณ์ต่างๆ มีความหมาย ดังนี้

- ราชวัช(ธง) (Bendera) และพระกลด(ร่ม) (Payang Ubor-Ubor) หมายถึง สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนดารุสซาลาม (ของทั้งสองสิ่งนี้ นับเป็นเครื่องราชกกุธภัณฑ์ตามคติบรูไน)

- ปีกนก 4 ขน (Sayap) หมายถึง การพิทักษ์ความยุติธรรม ความสงบ ความเจริญ และสันติสุขของชาติ

- มือสองข้างที่ชูขึ้น (Tangan หรือ Kimhap) หมายถึง หน้าที่ของรัฐบาลที่จะยกระดับความมั่งคั่ง สันติสุข และความวัฒนาถาวรให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป
- ซีกวงเดือนหงาย (Bulan) หมายถึง ศาสนาอิสลาม อันเป็นศาสนาประจำชาติ

การเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน

เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2527

ข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ

บรูไน (Brunei) หรือ เนการาบรูไนดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam) เป็นประเทศที่ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชายฝั่งทางด้านเหนือจรดทะเลจีนใต้ พรมแดนทางบกที่เหลือจากนั้นถูกล้อมรอบด้วย รัฐซาราวัก มาเลเซียตะวันออก

ภูมิประเทศ : บรูไนประกอบด้วย 2 ส่วนที่ไม่ติดกันคือด้านตะวันตกและตะวันออกโดยที่ประชากรร้อยละ 97 อาศัยอยู่ในส่วนด้านตะวันตก และมีประชากรเพียงเล็กน้อยที่อาศัยอยู่ในด้านตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีภูเขาเป็นจำนวนมาก และเป็นที่ตั้งของเขตเดมบูรง เมืองหลักๆ ของบรูไน คือเมืองหลวงบันดาร์เสรีเบกาวัน เมืองท่ามูอารา และเซรีอา

ที่ตั้ง : ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะบอร์เนียว (ละติจูดที่ 5 เหนือเส้นศูนย์สูตร) แบ่งเป็นสี่เขตคือ เขต Brunei-Muara เขต Belait เขต Temburong และเขต Tutong

พื้นที่ : 5,765 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ร้อยละ 70 เป็นป่าไม้เขตร้อน

เมืองหลวง : บันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan)

วันชาติ : วันที่ 23 กุมภาพันธ์

ประชากร : 400,000 คน ประกอบด้วย มาเลย์ (66%) จีน (11%) และอื่นๆ (23%) มีอัตราการเพิ่มของประชากรปีละ 2 %

ภูมิอากาศ : อากาศโดยทั่วไปค่อนข้างร้อนชื้น มีปริมาณฝนตกค่อนข้างมาก อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส

ภาษา : ภาษามลายู (Malay หรือ Bahasa Melayu) เป็นภาษาประจำชาติและเป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและภาษาจีน

ศาสนา : ศาสนาประจำชาติ คือ ศาสนาอิสลาม (67%) ศาสนาอื่น ๆ ได้แก่ ศาสนาพุทธ (13%) ศาสนาคริสต์ (10%) และฮินดู

สกุลเงิน : ดอลลาร์บรูไน (Brunei Dollar)

อัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเทียบกับเงินไทย 24 บาทต่อ 1 ดอลลาร์บรูไน

เขตเวลา : เท่ากับประเทศไทย

ดอกไม้ประจำชาติ : SIMPOR หรือดอกล้านชะวา

การปกครอง : สมบูรณาญาสิทธิราชย์ โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดี ทรงเป็นองค์พระประมุขของประเทศ

เศรษฐกิจและทรัพยากร :

บรูไนเป็นประเทศที่มีค่าครองชีพสูงมากประเทศหนึ่งของโลก และเป็นประเทศที่ร่ำรวยไปด้วยน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นอันดับหนึ่งเนื่องจากบรูไนเป็นประเทศเล็ก จึงใช้น้ำมันในประเทศเพียงเล็กน้อย ที่เหลือจึงส่งออกทั้งหมด การที่มีประชากรน้อยทำให้รายได้จากน้ำมันเพียงพอที่จะสร้างความร่ำรวยให้กับผู้ปกครองและพลเมืองได้ รัฐบาลจึงได้ให้สวัสดิการอย่างดีเลิศแก่ประชาชน เช่น ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ส่วนบุคคล ค่ารักษาพยาบาลฟรี รัฐบาลให้เรียนฟรีจนจบชั้นมัธยมศึกษา และให้สวัสดิการที่ดีแก่ข้าราชการของรัฐ แต่รัฐบาลบรูไนก็เริ่มตระหนักว่าประเทศชาติจะพึ่งรายได้จากทรัพยากรทั้งสองอย่างย่อมไม่เพียงพอสำหรับอนาคต จึงได้หันมาให้ความสนใจกับทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่ยังมีอย่างอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ แร่ธาตุ สัตว์น้ำ และยังมีพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตรอยู่อีกจำนวนมาก ปัจจุบันบรูไนยังมีพืชเกษตรที่สำคัญ คือ ข้าว

ประวัติศาสตร์

บรูไนในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 14 ถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 เป็นที่รู้จักและมีอำนาจมาก มีอาณาเขตครอบครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะบอร์เนียวและส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซูลู มีชื่อเสียงทางการค้า สินค้าส่งออกที่สำคัญในสมัยนั้น ได้แก่ การบูร พริกไทย และทองคำ

หลังจากสเปนและฮอลันดาได้แผ่อำนาจเข้ามาและยึดครองบรูไน อำนาจของบรูไนก็เสื่อมลง และเมื่ออังกฤษแผ่อิทธิพลเข้ามาในดินแดนแถบนี้และด้วยความวิตกว่าจะต้องเสียดินแดนต่อไปอีก บรูไนจึงได้ยินยอมเข้าอยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษ บรูไนได้ลงนามในสนธิสัญญายินยอมอยู่เป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษอย่างเต็มรูปแบบและได้อยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษมาถึง 95 ปี บรูไนก็ได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984)

“กัมพูชา”

ชื่ออย่างเป็นทางการ เรียกว่า ราชอาณาจักรกัมพูชาหรือประเทศกัมพูชา
มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Kingdom of Cambodia

ธงและความหมายของธง

เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 2 ส่วน ยาว 3 ส่วน ผืนธงแบ่งตามแนวยาวเป็น 3 ริ้ว โดยริ้วกลางนั้นเป็นพื้นสีแดง กว้าง 2 ส่วน มีรูปปราสาทหินนครวัดสามยอดสีขาวอยู่ตรงกลาง ริ้วที่อยู่ด้านบนทั้งสองด้านบนนั้นกว้างริ้วละ 1 ส่วน

พื้นสีน้ำเงิน ความหมาย ของสัญลักษณ์ในธงนั้นสะท้อนถึง 3 สถาบันหลักของประเทศ ดังปรากฏในคำขวัญประจำชาติว่า “ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”

พื้นสีแดง มีความหมายถึง ชาติ

ปราสาทนครวัดสีขาว หมายถึง สันติภาพและศาสนา ซึ่งเดิมมีรากเหง้าจากศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน

ตราแผ่นดิน

ตราแผ่นดินของกัมพูชา เป็นรูปฉลองพระองค์ครุยคลุมพานแว่นฟ้า อัญเชิญพระแสงขรรค์และเครื่องหมายอุณาโลม ภายใต้พระมหามงกุฎเปล่งรัศมี มีลายช่อต่อออกมาจากกรรเจียกจรทั้งสองข้าง รูปดังกล่าวอยู่เหนือรูปตาราชของเครื่องราชอิสริยาภรณ์แห่งกัมพูชา (Royal Order of Cambodia) และมีรูปลายก้านขดอยู่ใต้รูปฉลองพระองค์ครุยอีกชั้นหนึ่ง ถัดมาทางด้านข้างทั้ง 2 ด้านขนานด้วยรูปฉัตร 5 ชั้น ซึ่งประคองโดยคชสีห์ทางด้านซ้าย และราชสีห์ทางด้านขวา เบื้องล่างสุดของรูปทั้งหมดเป็นแพรแถบแสดงข้อความว่า “พระเจ้ากรุงกัมพูชา” ด้วยอักษรเขมรแบบอักษรมูล

ความหมายของสัญลักษณ์ในดวงตรามีดังต่อไปนี้

- รัศมีที่เปล่งออกมาจากพระมหามงกุฎ หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองแห่งอารยธรรมเขมร
- ฉัตร 5 ชั้นทั้งสองคัน หมายถึง พระมหากษัตริย์และสมเด็จพระราชินี
- พระแสงขรรค์ หมายถึง พระราชอำนาจและความยุติธรรม
- ราชสีห์และคชสีห์ หมายถึง ปวงชนชาวกัมพูชาผู้ค้ำจุนราชบัลลังก์

เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน

เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542

เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน

- เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ 4-5 พฤศจิกายน 2545 ที่กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ

ประเทศกัมพูชา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของแหลมอินโดจีน มีพื้นที่ประมาณ 181,000 ตารางกิโลเมตร พรมแดนและเส้นเขตแดนของประเทศกัมพูชา ส่วนใหญ่กำหนดขึ้นโดยฝรั่งเศส มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียงอยู่สามประเทศคือ ไทย ลาว และเวียดนาม

- ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศไทยในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี และติดต่อกับประเทศลาว
- ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศเวียดนาม
- ทิศตะวันออกเฉียงใต้ และทิศใต้ ติดต่อกับประเทศเวียดนามและอ่าวไทย
- ทิศตะวันตกเฉียงใต้ และทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศไทยในเขตจังหวัดตราด จันทบุรี และปราจีนบุรี

จำนวนประชากร : ประมาณ 16,000,000 คน เป็นเชื้อชาติ ชาวเขมร 85% ชาวลาว 5% ชาวจีน 5% อื่นๆ 5%

ภาษา : ภาษาเขมรเป็นภาษาทางการ ส่วนภาษาที่ใช้โดยทั่วไป ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเวียดนาม ภาษาไทย และภาษาจีน

ศาสนา : ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ นิกายเถรวาท (แยกเป็น 2 นิกายย่อย คือ ธรรมยุตินิกายและมหานิกาย) เพราะมีผู้นับถือพระประมาณ 95% และศาสนาอื่นๆ อาทิ ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์

สภาพภูมิอากาศ : ร้อนชื้น มีฤดูฝนยาวนาน อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 20 - 36 องศาเซลเซียส

เมืองหลวง : กรุงเทพมหานคร (Phnom Penh)

ระบอบการปกครอง : ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญสภานิติบัญญัติ

หน่วยเงินตรา : เงินเรียล (Riel) อัตราแลกเปลี่ยน 1 บาท = 100 เรียล

เขตเวลา : เวลาเดียวกันกับประเทศไทย

ดอกไม้ประจำชาติ : ดอกลำดวน

เศรษฐกิจ : ประเทศกัมพูชาเป็นประเทศเกษตรกรรม

รู้จัก ประเทศทั่วโลก

กลุ่มประเทศอาเซียน / ทวีป / ธงชาติ / ประเทศต่างๆ

ใช้ประกอบการเรียน และใช้ค้นคว้าอ้างอิง

ดวงกมลพับลิชซิ่ง

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

